

[Hartvig Frisch.]

jeg igen nævne Bestemmelsen om Kautio-
nister og Gældsarrest, der for Mandens
Vedkommende vil betyde, at han i givet
Tilfælde vil være stærkt hindret i sin Dis-
positionsfrihed specielt med Hensyn til
Rejser til Udlandet.

I § 11 i Lovforslaget om Inddrivelse og
Sikring af Underholdsbidrag staar der, at
Reglerne i de forudgaaende Paragraffer
finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn
til Lønninger til Tjenestemænd, Pensio-
nister o. s. v. Der er her nævnt en Række
Tilfælde, som hidtil har været undtaget
fra disse Bestemmelser, men det her fore-
slaaede maa betragtes som rimeligt og ret-
færdigt. Naar man for en Arbejders Ved-
kommende kan gaa saa vidt, at man hos hans
Arbejdsgiver kan indkræve Beløbene, er
det kun rimeligt, at man for andre Grupper
af Befolkningen maa kunne have en lignende
Udvej, saa man kan have Sikkerhed
baade i Tjenestemandslønninger og i Pen-
sionsbeløb.

Jeg tror, at jeg hermed har omtalt det,
der saa nogenlunde skulde være Hovedsagen
for en almindelig Betragtning af de Ændrin-
ger, der er hidført, og jeg vil saa slutte med
nogle enkelte Udtalelser om de Betænelig-
heder, som fra visse Sider kan næres. Efter
min Mening har den højtærede Justits-
minister ved sin Forelæggelsestale paa
meget overbevisende Maade gjort gældende,
at Lovforslaget om Børn uden for Ægte-
skab saa langt fra kunde true Ægteskabet
og Moralens her i Landet, at man tværtimod
maa sige, at det er en temmelig streng
Lovgivning, som lægger de strammeste
Baand paa enhver, saaledes at den enkelte
maa tage Ansvar for sine Handlinger og
ikke paa den ene Side kan tillade sig saa at
sige alt af kønslig Frihed og paa den anden
Side kan løbe fra det Ansvar, der dermed
følger. I den Henseende maa jeg sige, at
den højtærede Justitsminister har haft fuld
Ret i sine Betragtninger.

Men der har været nævnt noget andet,
og det vil jeg ogsaa fra dette Sted fremhæve;
det er nemlig det Spørgsmaal, som naturligt
kan rejses, om man kan sige, at Befolkning-
en er helt moden til Gennemførelsen af
disse Bestemmelser. Det, jeg her tænker
paa, er Følgerne af Offentliggørelsen og Kon-
stateringen af Faderens Navn og dette, at
Børnene skal bære Faderens Navn. Det er
klart, at dette i mange Tilfælde vil komme
til at betyde, at et Faderskab uden for
Ægteskab, som hidtil ikke har grebet ind i
vedkommendes Position i Samfundet, nu
vil komme direkte til Offentlighedens Kend-

skab. Heri er der utvivlsomt en Retfærdig-
hed. Men jeg har læst et Interview med den
kendte Landsretssagfører Fru Ingeborg Han-
sen, hvor hun udtrykker sin Betænelighed
herved, idet hun nævnte visse Grupper af
Medborgere, f. Eks. Lærere paa Landet,
om hvilke det maatte siges, at naar efter
den her foreslaaede Lovs Ikrafttræden et
saadant Forhold for deres Vedkommende
blev bekendt, vilde det simpelt hen betyde,
at Mandens hele Stilling undergraves. Hun
nævner det som et Eksempel paa, at Lov-
forslaget kunde faa Konsekvenser, som
kunde gribe meget dybt ind for adskillige
Menneskers Vedkommende.

Jeg skal ikke nægte, at jeg forstaar,
at man kan opkaste det Spørgsmaal, om
Befolkningen paa dette Punkt er moden til
at se Sagen i det — som ogsaa jeg vilde
mene — eneste retfærdige Lys, eller om
man maa erkende, at der vil kunne blive
Tilfælde, hvor en Mand, hvis Lovforslaget
gennemføres, paa Grund af, at han er blevet
Fader uden for Ægteskab, mister sin øko-
nomiske Stilling og i Virkeligheden umulig-
gøres i den Beskæftigelse, han har. Dette
Spørgsmaal, som altsaa er rejst i Offentlig-
heden gennem dette Interview, skal jeg
ikke kunne besvare.

Men jeg synes, at det er af ganske over-
ordentlig Interesse, at man kan henvise
til, at en tilsvarende Lov er gennemført
og har virket i Norge. Jeg tror nemlig ikke,
at den norske Befolkning i denne Hense-
ende er anderledes stillet end den danske.
Opfattelsen i Befolkningen i disse fjerne,
afsides Dale, som man kender i Norge, vil
sikkert ikke være modnere i den Henseende,
her er fremført, end hvad man kender fra
Danmark i de forskellige Dele af Befolk-
ningen, hvor en saadan Ting kunde be-
frygtes, idet det naturligt vil være i de mere
afsides Omraader, en Mands Stilling vil
kunne alvorligt rokkes ved en saadan of-
fentlig kendt Ting.

Derfor er det, jeg siger, at over for den
Slags Betæneligheder, som man naturlig-
vis maa overveje, synes jeg, vi er gunstigt
stillede derved, at de foreslaaede Bestem-
melser er praktisk talt gennemført i Norge;
de har virket en vis Tid, og vi har derfra
Mulighed for at konstatere, hvorledes de
har virket. Paa Grundlag af de Erfaringer
— og jeg forstaar af Bemærkningerne til
Lovforslaget, at Bestemmelserne har virket
tilfredsstillende — skulde jeg mene, at vi
her i Danmark kunde skride til den Retfær-
dighedsgerning, som det vilde være over for
Børnene at gennemføre Lovforslaget. Og
jeg gaar ud fra, at vi ved Sagens Forhand-